

خبر
لاوروف: برخی بندهای طرح ترامپ مبهم‌اند و توضیح می‌خواهند

وزیر امور خارجه روسیه روز (سه‌شنبه) گفت که پیشنهاد آمریکا با آنچه در نشست آلانسا توافق شد، همسو است و از آن استقبال می‌کند. به گفته لاوروف، برخی از عبارات این طرح که از کانال‌های غیر رسمی به دست مسکو رسیده، نیاز به توضیح دارد. به گزارش ایسنا، «سرگئی لاوروف»، وزیر امور خارجه روسیه گفت: «ما کانال‌های ارتباطی با آمریکایی‌ها داریم و منتظر نسخه اصلاح‌شده با اروپایی‌ها هستیم که رسانه‌ها در مورد آن گزارش می‌دهند.» لاوروف گفت: «روسیه رسماً طرح ترامپ را دریافت نکرده است، اما آماده است تا در مورد نسخه خاصی از آن بحث کند.» وزیر خارجه روسیه افزود: «مسکو کانال‌های ارتباطی با ایالات متحده دارد. نکات اصلی طرح ترامپ برای حل و فصل در اوکراین بر اساس تفاهات انکوريج است. برخی از عبارات طرح صلح اوکراین ترامپ نیاز به توضیح دارد. روسیه انتظار دارد ایالات متحده نسخه‌ای از این طرح را منتشر کند، که آن را موقت می‌داند و در انتظار هماهنگی با اروپا و اوکراین است.» لاوروف در مورد نقش اروپا در درگیری اوکراین هم گفت: «از سال ۲۰۱۴ تاکنون اروپا در همه جبهه‌ها شکست خورده است.» سرگئی لاوروف در کنفرانس مطبوعاتی مشترک با ماکسیم ریژنکوف، وزیر امور خارجه بلاروس، گفت: «رئیس‌جمهور ولادیمیر پوتین چند روز پیش به تقصیل و به روشی درباره طرح صلح رئیس‌جمهور ترامپ اظهار نظر کرد... ارزیابی ما همچنان معتبر است، به این معنا که مفاد کلیدی طرح ترامپ مبتنی بر تفاهاتی است که در اجلاس سران روسیه و آمریکا در اوت امسال در انکوريج به دست آمد. و این اصول به طور کلی در این طرح منعکس شده است که ما از آن استقبال کردیم.» این وزیر امور گفت که روسیه پیش‌نویس طرح حل و فصل در اوکراین را از طریق کانال‌های رسمی دریافت نکرده است، اما آماده است تا در مورد متن خاص این سند بحث کند. هیاهوی رسانه‌ای درباره طرح صلح، عمدی و برای تضعیف ترامپ است لاوروف افزود: «کسانی که سعی در درک استاد موجود در [این طرح] دارند، اولاً، آنها عمداً برای دامن زدن به این هیاهو در فضای رسانه‌ای فاش شده‌اند و کسانی که این هیاهو را رهبری می‌کنند، البته به طور خاص آن را پنهان نمی‌کنند. آنها می‌خواهند تلاش‌های دونالد ترامپ را تضعیف کنند، آنها می‌خواهند این طرح را به روش خود بازنویسی کنند.» اوکراین هنوز به تشکیل سه گروه کاری پاسخ ن داده است او همچنین گفت که روسیه هنوز پاسخی از اوکراین در مورد ایجاد سه گروه کاری دریافت نکرده است. رئیس دستگاه دیپلماسی روسیه افزود: «ما هنوز پاسخی از آنها [اوکراینی‌ها] به پیشنهاد ایجاد سه گروه کاری دریافت نکرده‌ایم، زیرا آنها شکایت دارند که در استانبول فقط در مورد جنبه بشردوستانه وضعیت صحبت می‌کنند و هیچکس در مورد مسائل که مستقیماً برای حل و فصل کلیبی هستند چیزی نمی‌گوید. ما پیشنهاد دادیم که سه گروه ایجاد کنیم: بشردوستانه، سیاسی و نظامی. هیچ پاسخی وجود ندارد. این در ماه ژوئیه امسال بود. هنوز هیچ پاسخی وجود ندارد. روسیه در مورد پیشنهاد افزایش سطح هبثت‌ها در مذاکرات نیز پاسخی از اوکراین دریافت نکرده است.» ترکیه و بلاروس می‌توانند میانجی‌های واقعی صلح باشند سرگئی لاوروف همچنین گفت: «ما قطعاً از موضع ایالات متحده، که تنها رهبر غربی است که برخلاف لندن، بروکسل، پاریس و برلین، ابتکار عمل را برای یافتن راه‌هایی برای حل و فصل درگیری به دست گرفته، قدرانی می‌کنیم. ما از این موضوع قدرانی می‌کنیم، ما همچنین کشورهایی را می‌پسینم که می‌توانند نقش سازنده‌ای به عنوان میانجی ایفا کنند. این کشورها شامل بلاروس و ترکیه می‌شوند، همانطور که رئیس‌جمهور روسیه، اخیراً با رئیس‌جمهور ترکیه، که او نیز علاقه‌مند به کمک به ایجاد این پلتفرم است، گفتگو کرد. این ما نبودیم که پلتفرم استانبول را در کردیم، بلکه اوکراینی‌ها بودند که این کار را کردند.»

هدف از این اقدام، ایجاد زمینه برای توافق جامع شامل حل اختلافات هسته‌ای ایران و پرونده تحریم‌ها و همچنین بازکردن مسیر گفت‌وگوهای سازنده میان دو طرف اعلام شده است.

منابع غربی به الاخبار گفته‌اند که بن‌سلمان در دیدار با ترامپ بر ضرورت دستیابی به توافق برای تضمین ثبات کل منطقه غرب آسیا تأکید کرده و نگرانی خود را از احتمال تلاش کابینه بنیامین نتانیاهو برای مختل کردن این روند و حتی آغاز تنش نظامی جدید علیه ایران ابراز کرده است.

پس از پایان سفر ولیعهد عربستان به واشنگتن، طرف سعودی با مقامات ایرانی تماس گرفته و توافق شد که طی ۲۴ ساعت آینده نشستی «سطح بالا» در پاریس میان نمایندگان ایران و عربستان برگزار شود. بر اساس برنامه، پس از این نشست، گفت‌وگوهای رفت‌وبرگشتی میان تهران و واشنگتن با واسطه‌گری ریاض آغاز خواهد شد.

در همین زمینه ایرنا می‌نویسد: ایران و آمریکا برای آغاز مذاکرات نیازمند میانجی هستند یا نیازمند درکی مشترک از این فرایند؟ پذیرش هریک از این صورتبندی‌ها، تحلیلگران سیاسی و رسانه‌ای را به مسیر متفاوت برای آگاهی از چالش موجود و راه‌های عبور از آن هدایت خواهد کرد.

به گزارش خبرنگار سیاست خارجی ایرنا، همزمانی ارسال نامه‌ای از سوی ایران به ولیعهد سعودی و سفر «محمدبن سلمان» به آمریکا کافی بود تا دور تازه‌ای از گمانه‌زنی‌ها درباره میانجی تازه روابط تهران و واشنگتن معرفی و درباره ظرفیت میانجیگری آن، گفت‌وگو و تحلیل شود. سفر ولیعهد سعودی به آمریکا، گرچه عرف معمول روابط دوجانبه ریاض و واشنگتن است اما همزمانی این سفر و نامه «مسعود پزشکیان» رئیس‌جمهور ایران به بن‌سلمان، سبب شد که نام عربستان بار دیگر به عنوان میانجی جدید روند دیپلماتیک در رسانه‌ها برجسته و مورد تحلیل قرار گیرد. خبرسازی و گمانه‌زنی رسانه‌ای که تاکنون بارها از سوی سفیر جمهوری اسلامی ایران در عربستان سعودی و سخنگوی وزارت خارجه تکذیب شده است. عربستان این سفر اما تنها منبع تولید گمانه در هفته‌های اخیر نبود؛ تماس‌های تلفنی میان وزیر امور خارجه ایران و مصر و نیز وزیر خارجه مصر و مدیرکل آژانس بین‌المللی انرژی اتمی هم پرسش‌هایی را درباره نقش قاهره در میانجیگری میان ایران و این نهاد بین‌المللی ایجاد کرد. سفر معاونان وزیر امور خارجه به کشورهای منطقه که همواره گمانه‌زنی‌هایی را سبب می‌شد و در هفته گذشته این گمانه‌زنی‌ها پیرامون سفر «سید عباس عراقچی» وزیر امور خارجه به عمان و هلند منتشر شد. واقعیت آن است که در فضای ایستای این‌روزها، هر نامه، پیام، سفر و حتی گفت‌وگوی تلفنی نه به عنوان، اقدامات معمول و مرسوم و به اصطلاح روتین دیپلماتیک میان کشورها، که اقدامی برای آغاز مذاکرات میان ایران و غرب تفسیر و تحلیل می‌شود.

در میانه این تحلیل‌ها اما آنچه مهم به نظر می‌رسد این است که در حال حاضر مرکز و کانون مشکل به صورت دقیق چیست و کجاست؟ به دیگر سخن، صورتبندی مسئله میان ایران و آمریکا باید چگونه باشد که نزدیک‌ترین فاصله از واقعیات میدانی لحاظ شود؟ کدام یک از دو گزاره زیر صورتبندی دقیقی از مسئله ارائه می‌کند؟ «ایران و آمریکا برای آغاز مذاکرات نیازمند میانجی هستند» یا ایران و آمریکا برای آغاز مذاکرات نیازمند درکی مشترک از این فرایند هستند»، پذیرش هر یک از صورتبندی‌ها، تحلیلگران سیاسی و رسانه‌ای را به مسیر متفاوت برای حل چالش و مسئله هدایت خواهد کرد.

آنچه‌ما از اظهارات و موضع‌گیری‌های مقامات ایرانی می‌توان دریافت این است که گزاره یا صورتبندی دوم در حال حاضر برای تصمیم‌گیریان در تهران، صورت مسئله اصلی است و آغاز هر روند دیپلماتیکی منوط و مشروط به آن خواهد بود. به این معنا که مجموع واکنش‌های وزارت امور خارجه به این تحلیل‌ها نشان می‌دهد که این موارد اشاره شده حداقل تا دوره زمانی مشخص فقط گمانه‌زنی‌های رسانه‌ای باقی خواهد ماند. پیوند نامه رئیس‌جمهور ایران به حضور ولیعهد سعودی در آمریکا، از همان ابتدا با واکنش وزارت امور خارجه مواجه شد. «رضا عنایتی» سفیر ایران در

ورود عربستان به رابط ایران و آمریکا بررسی شد

گره مذاکرات فراتر از مسئله میانجی

گروه سیاست خارجی- روزنامه الاخبار گزارش داد، رئیس‌جمهور آمریکا، «دونالد ترامپ»، مجوز رسمی میانجیگری میان ایران و آمریکا را به «محمد بن‌سلمان»، ولیعهد عربستان سعودی، داده است.

عربستان راجع به محتوای پیام رئیس‌جمهور کشورمان به ولیعهد عربستان گفت: رئیس‌جمهور پیامی را در قدرانی از تسهیلات ارائه شده به زائران حج سال جاری به ویژه به‌خاطر مساعدت عربستان در انتقال حجاج ایرانی در شرایط خاص ناشی از تجاوز رژیم صهیونیستی، برای ولیعهد عربستان ارسال نمودند. این پیام از سوی آقای رشیدیان رییس جدید سازمان حج و زیارت با حضور اینجانب تسلیم امیر عبدالعزیز بن سعود وزیر کشور و رییس شورای عالی حج عربستان گردید. به گفته عنایتی، در این پیام بر گسترش روابط فی‌مابین ایران-عربستان تأکید شده و از خدمات‌رسانی عربستان و ارائه تسهیلات به حجاج ایرانی تقدیر شده است.

تماس‌های میان مصر و ایران هم به عنوان پرسش به نشست خبری سخنگوی وزارت امور خارجه راه یافت. «اسماعیل بقالی» درباره تلاش مصر برای میانجیگری میان ایران و آژانس گفت: درباره آژانس ما نیازی به میانجی‌گری نداریم. جمهوری اسلامی ایران با آژانس و همچنین از طریق نمایندگی دائم خود در وین در تعامل است. ما عضو آژانس هستیم و مواضع خود را هم به صورت علنی و هم در گفت‌وگو با مقام‌های ذی‌ربط آژانس مطرح می‌کنیم. مادامی که عضو معاهده ان‌بی‌تی هستیم، خود را متعهد می‌دانیم.

صراحت و شفافیت دستگاه دیپلماسی ایران درباره اظهارات میانجیگران و امکان هرگونه دیدار و گفت‌وگوی رویه‌ای است که برای درک بهتر دلایل آن شاید نیاز باشد به این بخش از اشارات بقالی در نشست خبری توجه کنیم: «اصلاً مساله، مساله میانجیگری و واسطه‌گری نیست؛ مسئله به رویکرد و سیاست آمریکا بازمی‌گردد. آمریکا در موضوع مذاکره جدیت لازم را ندارد و نگاه آن به مذاکره، به جای تکیه بر یک امر متعارف دیپلماتیک مبتنی بر داد و ستد، بر پایه دیکته‌کردن است. مادامی که آمریکا بر این رویکرد اصرار بورزد، مذاکراتی معنادار شکل نخواهد گرفت. بنابراین موضوع میانجی، یک بحث ثانویه است. ما به عربستان رابطه بسیار خوبی داریم و برای این رابطه ارزش قائل هستیم و سایر کشورهای که با دغدغه‌مندی نسبت به صلح و ثبات منطقه تلاش می‌کنند ظرفیت‌های خود را برای کاهش تنش‌ها به کار بگیرند، قدرانی می‌کنیم.»

ثانویه بودن موضوع میانجیگری درحالی از سوی سخنگوی دستگاه دیپلماسی بیان می‌شود که در روزهای اخیر تک‌جملات اغلب نامفهوم «دونالد ترامپ» رئیس‌جمهور آمریکا، سرتیتر برخی رسانه‌های داخلی و خارجی است. جملاتی با هدف مضمون که «ایران توافق می‌خواهد، در حال گفت‌وگو با ایران

خواسته‌ها را می‌توان از دو نگاه روانی و امنیتی مورد بررسی قرار داد.

نگاه صرفاً ابزاری به موضوع گفت‌وگو به عنوان پروسه‌ای برای حداکثرسازی منافع خود، همان روشی است که تهران آن را دیکته کردن خواسته‌ها توصیف می‌کند، روندی که نه تنها در سیاست خارجی بلکه در تمام نظم و نظام، جامعه و فرهنگ ایرانیان پدیده‌ای مذموم و مکروه شمرده می‌شود. بخشی از هویت سیاسی تصمیم‌گیریان در ایران، دستکم از ۴۰ سال گذشته بر مبنای ایستادن در برابر هرگونه دیکته و زوری از سوی بیگانه تعریف و تثبیت شده و عبور و عدول از آن و پذیرش این دیکته، به نوعی استحاله هویتی خواهد بود. هر دولت، سرزمین و نیروی «دیگری» درصدد این استحاله از هر طریقی برآید، راه به جایی جز تنش و تضامین نخواهد برد.

دریافت و درک این انگاره روانی در سیاست ایران، می‌تواند راهنمای بن‌بست موجود باشد اما اگر ترامپ و دولتش نه در سخن که در عمل، پیگیر و خواستار توافقی برای صلح باشند. واقعیت آن است که نشانه‌ای روشن از این پیگیری حداقل تا لحظه نگارش این گزارش از کاخ سفید دیده نمی‌شود. تهران را بیش از گذشته بر این باور خود نزدیک‌تر می‌کند که هدف اعلامی با اقدام اعمالی فاصله‌ها دارد و این فاصله باید با هوشیاری بیش از همیشه مورد رصد باشد.

فقدان منطق در خواسته‌های حداکثری آمریکا، آن‌هم پیش از ورود به هر نوع مذاکراتی، از آن رو دیپلماسی را به بن‌بست می‌کشاند که بدانیم واشنگتن درحالی جسته و گریخته بر محدودسازی برد و توان موشکی تهران اصرار دارد که سرزمین ایران در دسترس موشک‌های رزمی است که اولاً دشمن شماره یک خود را ایران تعریف کرده و دوماً در نوع دشمنی و جنگ با دشمنان خود به هیچ آداب و اصول، قانون و منطقی پایبند نیست. دشمنی که موضوع غنی‌سازی صلح‌آمیز ایران را در حالی بهانه حمله نظامی کرد که خود بزرگترین زرادخانه تسلیحات اتنی را در منطقه داراست. هیچ منطق عقلانی، بی‌دفاع شدن دربرابر این رژیم را مجوز نمی‌دهد و از این رو نه خواسته‌های حداکثری که هرگونه اقدامی هم نمی‌تواند تهران را برای همیشه به این شرایط خلع سلاح کند.

در نهایت تعریف میانجی برای مذاکره، دیدارهای حضوری و گفت‌وگوهای تلفنی شاید حاشیه‌های جذاب رسانه‌ای باشند اما اصل روند دیپلماتیک با یک پذیرش آغاز می‌شود: گفت‌وگو برای منافع و از موضع عقلانی و برابر.

دشقق هیچ واکنش رسمی در مورد این نفوذها و نتایج آن نشان نداد، اما سوریه همواره نقض‌های مکرر رژیم صهیونیستی را محکوم کرده و بر پایبندی خود به توافقاتمه تکفیک نیروهای امضا شده بین دو طرف در سال ۱۹۷۴ تأکید دارد.

رژیم صهیونیستی پس از سقوط نظام بشار اسد در اواخر ۲۰۱۴، فروپاشی این توافقاتمه را اعلام کرد. اخیراً نقض‌های رژیم‌صهیونیستی در القنطره تشدید شده است. شهروندان سوری از نفوذ این نیروها به اراضی کشاورزی خود که منبع درآمد اصلی آنها است، شکایت دارند. همچنین، صدها هکتار از جنگل‌ها تخریب شده و تعدادی از افراد بازداشت و اسبگه‌های بازرسی نظامی برپا شده و عابران مورد تفتیش و بازرسی قرار می‌گیرند.

اخبار

عباس عراقچی:

تحریم کنندگان و مجریان آن باید بازخواست شوند

وزیر امور خارجه جمهوری اسلامی ایران گفت: تحریم‌های غیرقانونی و ظالمانه علیه ایران جنایت علیه بشریت محسوب می‌شوند و طرف‌های تحریم‌کننده و اجراکنندگان تحریم‌ها باید به‌خاطر ارتکاب این جنایت بازخواست شوند.

به گزارش ایسنا، «سید عباس عراقچی» وزیر امور خارجه که برای شرکت در اجلاس سالانه دولت‌های عضو کنوانسیون سلاح‌های شیمیایی و دیدار با وزیر امور خارجه هلند به لاهه سفر کرده است، صبح سه‌شنبه با «فرناندو آراس» رئیس سازمان منع سلاح‌های شیمیایی دیدار و گفت‌وگو کرد. در این دیدار وزیر امور خارجه کشورمان با اشاره به اینکه ایران بزرگترین قربانی کشورها با شیمیایی از بعد از جنگ دوم جهانی تاکنون به شمار می‌آید، بر عزم جمهوری اسلامی ایران برای پیگیری حقوق قربانیان این سلاح‌ها تأکید کرد و مسئولیت جامعه جهانی به‌ویژه کشورهایی که نقش مستقیم یا غیرمستقیم در تجهیز رژیم صدام به سلاح‌های شیمیایی داشته‌اند، در این زمینه را خاطرنشان نمود. وزیر امور خارجه تحریم‌های غیرقانونی و ظالمانه علیه ایران و ممانعت از دسترسی جانبازان شیمیایی به اقلام دارویی و درمانی را ظلمی مضاعف به قربانیان سلاح‌های شیمیایی و خانواده‌های آنها دانست و تصریح کرد که این تحریم‌ها جنایت علیه بشریت محسوب می‌شوند و طرف‌های تحریم‌کننده و اجراکنندگان تحریم‌ها باید به‌خاطر ارتکاب این جنایت بازخواست شوند. وزیر امور خارجه با اشاره به حضور نماینده مردم اردش در مجلس شورای اسلامی در

هیات نمایندگی جمهوری اسلامی ایران، حمله شیمیایی رژیم صدام در تیرماه ۱۳۶۴ به مردم بیگانه سردشت را فاجعه‌ای فراموش‌ناشدنی برای جهان دانست و بر تعهد ایران برای ادامه تلاش جهت جلوگیری از تکرار چنان فاجعه‌ای در هر نقطه‌ای از جهان تأکید کرد. وزیر امور خارجه همچنین رئیس سازمان منع سلاح‌های شیمیایی را در جریان جنایت رژیم صهیونیستی در حمله تاجواژکارانه به ایران و حمله به تأسیسات صنعتی تحت نظارت سازمان منع سلاح‌های شیمیایی قرار داد و خواستار توجه مقتضی به این موضوع از سوی این سازمان شد. وزیر امور خارجه با اشاره به اینکه رژیم صهیونیستی به‌عنوان طرفی که مرتکب شدیدترین جنایات بین‌المللی شده‌و صلح و امنیت بین‌المللی را در معرض خطر جدی قرار داده، خارج از کنوانسیون سلاح‌های شیمیایی قرار دارد، بر مسئولیت جامعه جهانی برای پاسخگو کردن این رژیم تأکید کرد. رئیس سازمان منع سلاح‌های شیمیایی با تأکید بر رسالت این سازمان برای جلوگیری از تکرار فاجعه گذشته ناشی از استفاده از سلاح‌های شیمیایی، آمادگی دبیرخانه این سازمان را برای ادامه همکاری با ایران در چارچوب صلاحیت‌های این سازمان اعلام کرد.

رژیم صهیونیستی مانع تلاش‌های تأمین آب در القنطره سوریه شد

نیروهای رژیم صهیونیستی امروز (سه‌شنبه) ساکنان روستای «الحمیمیه» واقع در استان القنطره در جنوب غربی سوریه را از تعمیر خط لوله آب که منطقه آنها را تأمین می‌کند، منع کردند.

به گزارش ایسنا، شبکه خبری الاخباریه سوریه در صفحه کاربری خود در پلتفرم ایکس (توییتر سابق) گزارش داد که نیروهای رژیم صهیونیستی امروز ساکنان روستای الحمیمیه در استان قنطره را از انجام تعمیرات در خط لوله آب اطراف روستا منع کردند. این اقدام، جدیدترین نقض حاکمیت سوریه از سوی رژیم صهیونیستی است. این شبکه خبری همچنین گزارش داد: «این اقدام باعث مختل شدن تلاش‌های آنها برای بازسازی خط لوله و تأمین آب برای ساکنان شده است.»

روز دوشنبه، نیروهای رژیم صهیونیستی ۲ مرتبه به استان القنطره نفوذ کردند، که این اقدام در چارچوب ادامه نقض حاکمیت سوریه انجام شده است. دمشق هیچ واکنش رسمی در مورد این نفوذها و نتایج آن نشان نداد، اما سوریه همواره نقض‌های مکرر رژیم صهیونیستی را محکوم کرده و بر پایبندی خود به توافقاتمه تکفیک نیروهای امضا شده بین دو طرف در سال ۱۹۷۴ تأکید دارد. رژیم صهیونیستی پس از سقوط نظام بشار اسد در اواخر ۲۰۱۴، فروپاشی این توافقاتمه را اعلام کرد. اخیراً نقض‌های رژیم‌صهیونیستی در القنطره تشدید شده است. شهروندان سوری از نفوذ این نیروها به اراضی کشاورزی خود که منبع درآمد اصلی آنها است، شکایت دارند. همچنین، صدها هکتار از جنگل‌ها تخریب شده و تعدادی از افراد بازداشت و اسبگه‌های بازرسی نظامی برپا شده و عابران مورد تفتیش و بازرسی قرار می‌گیرند.

سفر لاریجانی به پاکستان بررسی شد

تقویت امنیت منطقه با دیپلماسی همسایگی

هماهنگی ساختاری میان دستگاه‌های امنیتی تهران و اسلام‌آباد است؛ دقیقاً همان گوییه که پیش‌تر میان ایران و عراق تجربه شده و به شکل‌گیری امنیت بابائت و تقویت همکاری‌های سیاسی و اقتصادی انجامیده است. سفر لاریجانی در چنین بستری می‌تواند سازوکارهای مشترک امنیتی را تقویت کند و با ایجاد «امنیت عملیاتی»، امکان اجرای توافقات اقتصادی را تسهیل سازد. چنان‌که دبیر شورای عالی امنیت ملی نیز تأکید کرده، ایران و پاکستان دو بازیگر تعیین‌کننده در امنیت پایدار منطقه‌اند و تعامل مستقیم این سطح از مقامات می‌تواند وزن راهبردی منطقه را ارتقا دهد.

تحولات پرشتاب منطقه و ضرورت همکاری همسایگان

منطقه غرب و جنوب آسیا امروز یکی از پرتحول‌ترین دوره‌های تاریخی خود را تجربه می‌کند. از تنش‌های پاکستان با افغانستان و هند گرفته تا افزایش فعالیت گروه‌های تروریستی مانند داعش و جدایی‌طلبان، و نیز تلاش مشکوک کرده‌کنان برای بازگشت به افغانستان؛ همه و همه چهره امنیتی منطقه را دگرگون کرده‌اند. در سوی دیگر، تغییرات ساختاری در نظام بین‌الملل، حرکت به سمت چندجانبه‌گرایی، شکل‌گیری بلوک‌های نوینی مانند شانگهای و بریکس، و ناکارآمدی نهادهای بین‌المللی، ضرورت «امنیت‌سازی بومی» را برجسته کرده است. ایران و پاکستان از پیشگامان این روندند و نشان داده‌اند که سرزوش امنیتی و اقتصادی‌شان به هم

هماهنگی‌های امنیتی درباره برگزاری مراسم اربعین، نشان از یک اراده استراتژیک برای عبور از روابط مقطعی به روابط ساختاری دارد. با این حال، این روابط گسترده بدون بنیانی به نام «امنیت پایدار» امکان تحقق نخواهد داشت. سفر علی لاریجانی به عنوان عالی‌ترین مقام امنیتی ایران، در چنین شرایطی نه یک دیدار تشریفاتی، بلکه اقدامی ساختاری برای ایجاد پیوندی عمیق میان حوزه‌های امنیتی، اقتصادی، تجاری، انرژی و حمل‌ونقل است. تأکید دو طرف بر افزایش تراز تجاری از سه میلیارد دلار به ده میلیارد دلار، و امضای ۱۲ سند همکاری شامل توافق تجارت آزاد، مبادله پایاپای و توسعه زیرساخت‌های بانکی و لجستیکی، نشان می‌دهد که امنیت در حال تبدیل شدن به پیشران توسعه مناسبات است. این سفر همچنین می‌تواند مرحله عملیاتی‌سازی طرح‌های معوقه‌ای همچون خط لوله صلح و پروژه‌های مشترک بندری و دریایی را سرعت بخشد.

مقابله مشترک با تهدیدات و برهم‌زدگان نظم منطقه‌ای

تهدیدات مشترک ایران و پاکستان از سوی بازیگران برهم‌زننده نظم منطقه‌ای، ضرورتی جدید برای افزایش تعاملات امنیتی میان دو کشور ایجاد کرده است. برخی قدرت‌های فرامنطقه‌ای که خروج خفت‌بار از افغانستان را تجربه کرده‌اند، اکنون می‌کوشند با حمایت از گروه‌های تروریستی در مرزهای ایران و پاکستان، زمینه بازگشت خود و تضعیف استقلال منطقه را فراهم کنند. مقابله با این رویکرد نیازمند

سفر علی لاریجانی به اسلام‌آباد در مقطعی پرشتاب از تحولات منطقه‌ای، بازتاب‌دهنده اراده مشترک تهران و اسلام‌آباد برای تقویت امنیت پایدار و گسترش همکاری‌های چندلایه سیاسی، اقتصادی و فرهنگی و امنیتی است؛ سفری که می‌تواند نقطه اتصال توافقات گذشته با نظم نوین در حال شکل‌گیری باشد. به گزارش نور نیوز روابط ایران و پاکستان برخلاف بسیاری از الگوهای صرفاً سیاسی، در عمق تاریخی و لایه‌های اجتماعی و فرهنگی امتداد یافته است. اشتراکات زبانی، فرهنگی، مذهبی و ادبی، بستر یک همگرایی طبیعی را فراهم کرده که به‌ویژه در بزنگاه‌های تاریخی به صورت حمایتی بی‌دریغ نمود یافته است. نمونه برجسته این پیوند، پشتیبانی پرقدرد مردم پاکستان از ایران در جنگ دوازده روزه برابر پروژه آمریکایی صهیونیستی بود؛ رویدادی که نشان داد پیوند دو ملت از سطح تعاملات رسمی فراتر رفته و به سطحی از «اخوت راهبردی» رسیده است. وجود مرزهای طولانی و اشتراکات اجتماعی مرزنشینان نیز این ظرفیت را به یک الزام امنیتی و اقتصادی تبدیل کرده و ضرورت توسعه همکاری‌های پایدار را دوچندان ساخته است.

امنیت؛ ستون فقرات روابط نوین

طی سال‌های اخیر، روند تعاملات میان تهران و اسلام‌آباد شتاب چشمگیری یافته و ماهیت چندبعدی روابط دو کشور پررنگ‌تر شده است. سفرهای متوالی مقامات ارشد از جمله رئیس‌جمهور، رئیس مجلس و هیأت‌های نظامی، در کنار